

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, zastoupen JUDr. Milanem Hulíkem, advokátem se sídlem Bolzanova 1, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2007, čj. 165304/2007/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2008, čj. 5 Ca 88/2008 - 71,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Pan JUDr. Z. A. (dále jen „stěžovatel“) podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného, které je označeno v záhlaví. Jelikož stěžovatel ani přes výzvu nezaplatil soudní poplatek za řízení o žalobě, Městský soud v Praze řízení usnesením ze dne 17. 4. 2008, čj. 5 Ca 88/2008 - 32, zastavil. Usnesení nabylo právní moci dne 28. 4. 2008. Stěžovatel podal proti tomuto usnesení kasační stížnost. Dne 5. 11. 2008 uhradil stěžovatel soudní poplatek ve výši 2000 Kč za řízení o žalobě. Městský soud vydal dne 10. 11. 2008 usnesení čj. 5 Ca 88/2008 - 71, kterým rozhodl o vrácení uhrazeného soudního poplatku stěžovateli. Městský soud toto své rozhodnutí odůvodnil tím, že dle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, lze zrušit usnesení o zastavení řízení jen tehdy, jestliže byl soudní poplatek uhrazen dříve, než nabylo usnesení právní moci. Pokud nabude usnesení o zastavení řízení právní moci, zaniká poplatková povinnost. Soud rozhodl o vrácení poplatku, neboť byl zaplacen, ačkoliv poplatková povinnost stěžovatele v mezidobí zanikla.

Stěžovatel podal proti tomuto usnesení městského soudu kasační stížnost, kterou formálně podřazuje pod důvody dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a e) s. ř. s. Uvádí, že městský soud měl výzvu k zaplacení soudního poplatku doručit stěžovateli, nikoliv jeho právnímu zástupci, neboť se jedná o osobní úkon účastníka řízení a jeho hmotněprávní povinnost. Stěžovatel byl v danou dobu v zahraničí, o čemž byl městský soud zpraven. Právo na právní pomoc v soudním řízení (čl. 37 odst. 2 Listiny) nelze vykládat tak, že zmocněním advokáta pozbude účastník řízení právo jednat před soudem podle čl. 38 odst. 2 Listiny ve věcech, ve kterých advokát nemůže účastníka řízení zastoupit. Právní zástupce stěžovatele na závěr uvedl, že jelikož stěžovatel absolvuje pooperační léčbu v zahraničí, doplní kasační stížnost na základě konzultace se stěžovatelem po jeho návratu do ČR.

Nejvyšší správní soud uvážil o kasační stížnosti následovně. Kasační stížnost lze v zásadě podat proti jakémukoliv pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (§ 102 s. ř. s.). Výjimku představují případy vyjmenované v § 104 s. ř. s., který upravuje nepřipustnost kasační stížnosti. Kasační stížnost je nepřipustná, jestliže směřuje proti výroku o nákladech řízení (§ 104 odst. 2 s. ř. s.). Dle § 57 odst. 1 s. ř. s. jsou náklady řízení mimo jiné soudní poplatky. Rozhodnutí o vrácení soudního poplatku je proto rozhodnutím o nákladech řízení. Jelikož kasační stížností napadené usnesení obsahuje jen výrok o vrácení soudního poplatku, je kasační stížnost nepřipustná, neboť směřuje pouze proti výroku o nákladech řízení (shodně usnesení NSS ze dne 23. 2. 2007, čj. 8 As 25/2006 - 144, všechna zde cit. rozhodnutí jsou přístupná na www.nssoud.cz). Připustnost kasační stížnosti nezakládá ani nesprávné poučení městského soudu, dle něhož je kasační stížnost proti napadenému usnesení přípustná (shodně usnesení NSS ze dne 25. 11. 2004, čj. 3 Ads 37/2004 - 36, publ. pod č. 737/2006 Sb. NSS).

Nejvyšší správní soud proto odmítl kasační stížnost dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Na závěr Nejvyšší správní soud uvádí, že již dále nečekal na případné doplnění kasační stížnosti, které právní zástupce stěžovatele avizoval (důvodem byl léčebný pobyt stěžovatele v zahraničí). Usnesení městského soudu bylo stěžovateli doručeno dne 28. 11. 2008 a tím současně nabylo právní moci. Od té doby uplynuly již 4 měsíce. Zejména však žádné doplnění kasační stížnosti nemůže zvrátit závěr soudu, že kasační stížnost je nepřipustná. Taktéž od doručení žádosti stěžovatele o prodloužení lhůty ke vznesení případné námitky podjatosti vůči soudcům Nejvyššího správního soudu uplynulo již více než měsíc (důvodem žádosti byl pobyt stěžovatele v zahraničí kvůli obchodním jednáním). Složení senátu, kterému byla věc v souladu s rozvrhem práce přidělena, bylo stěžovateli sděleno přípisem zdejšího soudu, jenž byl doručen právnímu zástupci stěžovatele dne 23. 2. 2009. Tímto přípisem byl poučen o právu vznést námitku podjatosti ve lhůtě jednoho týdne od doručení přípisu, popř. od okamžiku, kdy se o důvodech podjatosti dozví. Jedná se o lhůtu propadnou. Nejvyšší správní soud ověřil dne 14. 4. 2009 u městského soudu, že mu nebylo doručeno žádné další podání stěžovatele v této věci. Taktéž Nejvyšší správní soud neobdržel žádné doplňující podání. Stěžovatel je v řízení zastoupen právním zástupcem, a je tedy zcela nerozhodné, že se sám nachází v zahraničí, neboť není třeba, aby provedl v řízení jakýkoliv úkon osobní povahy, při němž nemůže být zastoupen. Neodůvodněné průtahy na straně stěžovatele nelze dále akceptovat. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o kasační stížnosti bez dalšího odkladu.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl soud na základě § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. Jestliže byla kasační stížnost odmítnuta, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2009

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu